

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 september 2019
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0178(COD)**

12360/19
ADD 1

EF 274
ECOFIN 809
CODEC 1406
ENV 791
SUSTDEV 127

NOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper II)

Komm. dok. nr: COM (2018) 353 final

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar
– *Mandat för förhandlingar med Europaparlamentet*

För delegationerna bifogas ordförandeskapets kompromisstext om ett mandat för förhandlingar med Europaparlamentet.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen syftar till att inrätta en inre marknad som ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bland annat bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (2) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling³, med mål för hållbar utveckling som omfattar tre hållbarhetspelare: miljö, sociala aspekter och ekonomi/styrning. Kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om de nästa stegen för en hållbar europeisk framtid⁴ kopplar målen för hållbar utveckling till unionens politiska ram för att säkerställa att alla unionens åtgärder och politiska initiativ, inom unionen och globalt sett, tar hänsyn till målen för hållbar utveckling redan från början. I sina slutsatser av den 20 juni 2017⁵ bekräftade Europeiska unionens råd unionens och medlemsstaternas engagemang för att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter.
- (3) 2016 undertecknade rådet Parisavtalet⁶ på unionens vägnar. I artikel 2.1 c i Parisavtalet fastställs målet att förstärka åtgärderna mot klimatförändringarna, bland annat genom att göra finansflöden förenliga med en riktning mot låga utsläpp av växthusgaser och en klimatmässigt motståndskraftig utveckling.
- (4) Hållbarhet och övergången till en säker, klimatneutral och klimatresilient samt mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi är avgörande för att säkerställa att unionens ekonomi är konkurrenskraftig i det långa loppet. Hållbar utveckling har länge stått i centrum för EU-projektet och den sociala och ekologiska dimensionen erkänns i EU-fördragen.
- (5) I december 2016 gav kommissionen en högnivågrupp i uppdrag att ta fram en övergripande och heltäckande unionsstrategi om hållbar finansiering. I den rapport från högnivågruppen som offentliggjordes den 31 januari 2018⁷ efterlyser man ett tekniskt robust klassifikationssystem på unionsnivå för att klargöra vilka verksamheter som är ”gröna” eller ”hållbara”, med utgångspunkt i att begränsa klimatförändringarna.

³ Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling (FN 2015) på följande adress:
<https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

⁴ COM(2016) 739 final.

⁵ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁶ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁷ Slutrapport från EU:s högnivågrupp för hållbar finansiering, *Financing a Sustainable European Economy* (ej översatt till svenska), som finns tillgänglig på:
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf

- (6) I mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt⁸, som innehöll en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen i handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå hållbar tillväxt för alla. Inrättandet av ett enhetligt klassifikationssystem för hållbar verksamhet är den viktigaste och mest brådskande åtgärd som planeras i handlingsplanen. I handlingsplanen slås det fast att en styrning av kapitalflöden mot mer hållbar verksamhet måste bygga på en gemensam definition av begreppet ”hållbar”. Som ett första steg bör tydlig vägledning om vilka typer av verksamheter som bidrar till miljömål hjälpa investerare att informera sig om investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Ytterligare vägledning om verksamheter som bidrar till andra hållbarhetsmål, även sociala mål, skulle kunna komma att tas fram i ett senare skede.
- (6a) Även om det är brådskande att ta itu med klimatförändringarna och att eftersträva alla miljömål bör ytterligare analyser göras för att föra fram andra hållbarhetsmål, såsom sociala mål och gott styre. På så vis kan Agenda 2030 genomföras på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt.
- (7) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU⁹ efterlyses ökad finansiering från den privata sektorn för miljö- och klimatrelaterade utgifter, i synnerhet genom incitament och metoder som sporrar företagen till att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster.
- (8) För att unionen ska uppnå målen för hållbar utveckling krävs det att man styr kapitalflöden mot hållbara investeringar. Det är viktigt att dra full nytta av den inre marknadens potential för att uppnå dessa mål och se till att kapitalflöden som styrs mot hållbara investeringar inte stöter på problem på den inre marknaden.
- (9) Att erbjuda finansiella produkter som har till syfte att uppnå miljömässigt hållbara mål är ett effektivt sätt att styra privata investeringar mot hållbara verksamheter. Nationella krav för att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara investeringar, inbegripet de krav som fastställs av medlemsstaterna för att de berörda marknadsaktörerna ska tillåtas använda en nationell märkning, syftar till att förbättra investerarnas förtroende, skapa synlighet och motarbeta risken för ”grönmalning”. Grönmalning innebär att man får en orättvis konkurrensfördel genom att marknadsföra en finansiell produkt som miljövänlig när den i själva verket inte uppfyller grundläggande miljönormer. I nuläget har ett fåtal medlemsstater egna märkningssystem.

⁸ COM(2018) 97 final.

⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

Dessa befintliga system bygger på olika taxonomier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Med tanke på de politiska åtagandena inom ramen för Parisavtalet och på unionsnivå är det sannolikt att fler och fler medlemsstater kommer att inrätta märkningssystem eller andra krav för finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara. I samband med detta skulle medlemsstaterna använda sina egna nationella taxonomier för att fastställa vilka investeringar som kvalificerar sig som hållbara. Om sådana nationella krav baseras på olika kriterier i fråga om vilka ekonomiska verksamheter som kvalificerar sig som miljömässigt hållbara kommer investerare att avskräckas från att investera över gränserna då det är svårt att jämföra olika investeringsmöjligheter. Dessutom skulle ekonomiska aktörer som vill locka till sig investeringar från hela unionen behöva uppfylla olika kriterier i olika medlemsstater för att deras verksamheter ska kvalificera sig som miljömässigt hållbara för att beviljas dessa olika märkningar. Bristen på enhetliga kriterier kommer därför att öka kostnaderna och skapa ett mycket negativt incitament för ekonomiska aktörer på grund av detta hinder för att få tillträde till gränsöverskridande kapitalmarknader för hållbara investeringar.

Hindren för att få tillgång till gränsöverskridande kapitalmarknader för att erhålla finansiering för hållbara projekt förväntas bli ännu större. Kriterierna för att avgöra huruvida en verksamhet är miljömässigt hållbar bör därför harmoniseras på unionsnivå för att avlägsna hinder för den inre marknadens funktion och förhindra att sådana uppstår i framtiden. Med en sådan harmonisering kommer det att bli lättare för ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter över gränserna, eftersom deras ekonomiska verksamheter kan jämföras mot enhetliga kriterier för att väljas ut som underliggande tillgångar för miljömässigt hållbara investeringar. Den kommer därför att göra det lättare att locka investeringar över unionens gränser.

- (10) Om finansmarknadsaktörerna inte förklarar för investerarna hur de verksamheter som de investerar i bidrar till miljömålen, eller om de använder olika koncept för att förklara vad som utgör en ”miljömässigt hållbar” ekonomisk verksamhet, kommer det att bli alltför besvärligt för investerarna att kontrollera och jämföra olika finansiella produkter. Det har konstaterats att detta avskräcker investerare från att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter. Dessutom har bristen på förtroende bland investerarna mycket negativ inverkan på marknaden för hållbara investeringar. Det har dessutom visat sig att nationella regler eller marknadsbaserade initiativ för att ta itu med denna fråga nationellt har lett till en fragmentering av den inre marknaden. Om finansmarknadsaktörerna informerar om hur och i vilken utsträckning de finansiella produkter som de påstår är miljömässigt hållbara faktiskt uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet enligt denna förordning, och om de i sådana situationer använder gemensamma kriterier för sådana upplysningar i hela unionen, kommer det att bli lättare för investerarna att jämföra miljömässigt hållbara investeringsmöjligheter över gränserna. De kommer att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter med större tillförsikt i hela unionen, vilket kommer att förbättra den inre marknadens funktion.

- (11) För att ta itu med befintliga hinder för den inre marknads funktion och förhindra att sådana hinder uppstår i framtiden bör det krävas att medlemsstaterna använder ett gemensamt koncept för miljömässigt hållbara investeringar när de fastställer krav för finansmarknadsaktörer eller emittenter i syfte att märka finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara på nationell nivå. Detta påverkas, i denna förordning, inte av eventuella finanspolitiska åtgärder (t.ex. skatteåtgärder) som medlemsstaterna kan komma att anta på nationell nivå för att skapa incitament för hållbara investeringar.

Nationella märkningssystem bör vara förenliga med de rättsliga förpliktelserna i artikel 1.2 a, inbegripet de tillämpliga tekniska granskningskriterierna för den ekonomiska verksamheten i fråga.

- (12) Genom att inrätta kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kan man uppmuntra ekonomiska aktörer att frivilligt offentliggöra och lämna ut uppgifter på sina webbplatser om sina miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Denna information kommer inte bara att hjälpa finansmarknadsaktörer och andra berörda aktörer på finansmarknaderna att lätt hitta information om vilka ekonomiska aktörer som bedriver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, utan kommer också att göra det lättare för dessa ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter.
- (13) En klassifikation på unionsnivå av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör göra det möjligt att utarbeta framtida unionspolitik till stöd för hållbar finansiering, även unionsomfattande normer för miljömässigt hållbara finansiella produkter, och att i slutändan inrätta märkningar som formellt erkänner efterlevnaden av dessa normer i hela unionen. Enhetliga rättsliga krav för att betrakta investeringar som miljömässigt hållbara investeringar, baserat på enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, behövs som en referens för framtida unionslagstiftning som har som mål att möjliggöra sådana investeringar.

- (13a) En klassifikation på unionsnivå av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör, i tillämpliga fall, grunda sig på relevant unionslagstiftning. Den bör också, om lämpligt, bygga på unionens märknings- och certifieringssystem, unionens metoder för att bedöma miljöavtryck och unionens statistiska klassifikationssystem, och ta hänsyn till all relevant befintlig unionslagstiftning, i tillämpliga fall.
- (14) När det gäller att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen har politiska åtgärder såsom inrättandet av en europeisk fond för strategiska investeringar visat sig vara ett effektivt bidrag till att styra privata investeringar, tillsammans med offentliga finanser, mot hållbara investeringar. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/1017¹⁰ nämns ett fyrtioprocentigt klimatinvesteringsmål för infrastruktur- och innovationsprojekt inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar. Gemensamma kriterier för ekonomiska verksameters hållbarhet skulle kunna underbygga liknande framtida unionsinitiativ som stöder investeringar som eftersträvar klimatrelaterade mål eller andra miljömål.
- (15) För att undvika marknadsfragmentering liksom att konsumenternas intressen lider skada på grund av olikartade begrepp för vad som utgör miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör de nationella krav som finansmarknadsaktörer eller emittenter bör följa när de vill marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara bygga på de enhetliga kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Finansmarknadsaktörer som tillhandahåller miljömässigt hållbara finansiella produkter och de emittenter som avses i artikel 1.2 a som emitterar miljömässigt hållbara företagsobligationer bör, när de förklarar hur dessa investeringar är ”miljömässigt hållbara” använda samma koncept för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- (16) I investerarnas och även konsumenternas intresse bör finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som ”miljömässigt hållbara” berätta hur och i vilken utsträckning investeringen uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt definitionen i denna förordning. Om en annan strategi väljs, där t.ex produkten endast uppfyller vissa miljörelaterade egenskaper, bör finansmarknadsaktörerna upplysa om investeringsstrategin för den finansiella produkten och härvid tillämpa kraven i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) nr 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning (EUT L 345, 27.12.2017, s. 34).

Finansmarknadsaktörer kan, för att uppfylla kraven i denna förordning, även använda sig av en lång rad olika slags indikatorer och upplysningar av kvalitativt och kvantitativt slag som de ser som relevanta för att investerare ska kunna bedöma finansiella produkter som tillhandahålls som miljömässigt hållbara. Den nuvarande efterlevnaden och graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna vad gäller de underliggande ekonomiska verksamheterna måste däremot vara en av en rad olika indikatorer om den finansiella produkten tillhandahålls som ”miljömässigt hållbar”.

Vad gäller andra finansiella produkter som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, och som inte tillhandahålls som miljömässigt hållbara, föreligger inte något krav på att redovisa eventuell överensstämmelse med de tekniska granskningskriterierna i denna förordning.

- (16aa) I investerarnas intresse bör finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som ”koldioxidsnåla” berätta hur och i vilken utsträckning investeringen uppfyller kriterierna för koldioxidsnåla verksamheter enligt artikel 9.3 i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Finansmarknadsaktörer bör, vid tillhandahållande av finansiella produkter som ”koldioxidsnåla”, använda sig av tekniska granskningskriterier som avgör under vilka förhållanden en specifik ekonomisk verksamhet, inom ramen för denna förordning, väsentligen anses bidra till att begränsa klimatförändringarna.

En ”koldioxidsnål” verksamhet bör inriktas på att minska koldioxidutsläpp och bör därför innehålla målet att uppnå låg exponering för koldioxidutsläpp i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet. Ett sådant alternativ skulle göra det möjligt för finansmarknadsaktörer att inrikta sig på mer specifika investeringar med anknytning till begränsning av klimatförändringarna samtidigt som en tillräcklig samordning säkerställs med kraven i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

- (16a) Upplysningsskyldigheten i denna förordning kompletterar reglerna om upplysningar i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. I syfte att öka transparensen och för att slutinvesteringarna ska förses med en objektiv jämförelse från finansmarknadsaktörerna av andelen investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kompletterar denna förordning upplysningskraven i reglerna om transparens innan avtal ingås och fortlöpande transparens samt transparens genom webbplatser i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. I förordning XYZ/2019 omfattar begreppet ”hållbara investeringar” investeringar med miljömål som, bland annat, bör omfatta investeringar i ”miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter” i den mening som avses i denna förordning.

Den information som lämnas till investerare enligt denna förordning bör göra det möjligt för den nationella behöriga myndigheten att kontrollera om upplysningsskyldigheten följs och att verkställa denna skyldighet i enlighet med tillämplig lagstiftning. Den behöriga myndigheten bör kontrollera att den information som lämnas enligt artikel 4.2 och 4.2a i denna förordning stämmer överens med den information som redovisas enligt förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, i den utsträckning som detta är relevant, och bedöma huruvida informationen är tydlig och inte vilseledande.

- (16b) Definitionen av ”finansmarknadsaktörer” och ”finansiella produkter” i denna förordning är förenlig med förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn. Om tillhandahållare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem omfattas av förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn i enlighet med artikel 16 i den förordningen bör de även uppfylla upplysningsskyldigheten i samband med de gemensamma kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt denna förordning.
- (16c) När det gäller företag föreskriver denna förordning inte några ytterligare upplysningskrav utöver de som redan föreligger i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹¹ vad gäller vissa stora företags och koncerners redovisning av icke-finansiell information och information om mångfald. Finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som miljömässigt hållbara kan erhålla information för bedömning av företags miljöprestanda genom årsrapporter eftersom detta direktiv föreskriver att stora europeiska företag av allmänt intresse ska redovisa väsentlig miljöinformation. Härvid rekommenderas i kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering¹² att företag, för vilka klimatet är finansiellt väsentligt, rapporterar procentandelen av sin omsättning under rapporteringsåret från produkter eller tjänster som är kopplade till verksamhet som uppfyller motsvarande kriterier för miljömässig hållbarhet enligt denna förordning, eller att de rapporterar

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

¹² Meddelande från kommissionen: *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering – Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information* (2019/C 209/01)

procentandelen av sina investeringar (kapitalutgifter) eller utgifter (driftskostnader) under rapporteringsåret för tillgångar eller processer som ligger till grund för produkter eller tjänster som är kopplade till verksamhet som uppfyller motsvarande kriterier för miljömässig hållbarhet enligt denna förordning.

Vidare kommer finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som ”miljömässigt hållbara” som bidrar till ett miljömål att ges incitament att erhålla ytterligare information om företags miljöprestanda, med avseende på miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, genom direktkontakt med företagen och genom att begära relevanta miljöforskningsuppgifter från tredjepartsleverantörer av rapporter och värderingar.

- (16d) Vid tillämpning av artikel 4.2a i denna förordning bör Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), inrättade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹³, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010¹⁴ respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹⁵, genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ett komplement till de som utarbetats i enlighet med artiklarna 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.
- (16e) Det skulle kunna föreligga undantagsfall när finansmarknadsaktörer inte rimligen kan erhålla fullständig, tillförlitlig och läglig information om omsättning, kapital eller utgifter eller övrig relevant information om de ekonomiska verksamheter som ingår i den finansiella produkten som tillhandahålls som ”miljömässigt hållbar” enligt vad som avses i denna förordning och följaktligen inte på ett tillförlitligt sätt fastställa graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna eller andelen av investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som ingår i den finansiella produkten. I sådana undantagsfall och endast för sådana ekonomiska verksamheter för vilka fullständig, tillförlitlig och läglig information inte har kunnat erhållas får finansmarknadsaktörer göra kompletterande bedömningar och uppskattningar på grundval av information från andra källor. Vad gäller status som ”miljömässigt hållbar” investering bör sådana bedömningar och uppskattningar endast kompensera för begränsade och specifika delar av de erfordrade uppgifterna och leda till ett välbetänkt resultat.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG.

Finansmarknadsaktörer bör, i syfte att säkerställa att upplysningarna till investerare är tydliga och inte vilseledande, tydligt förklara vad sina slutsatser baseras på och varför bedömningar och uppskattningar måste göras när det gäller upplysningarna till slutinvesterare.

- (17) Finansmarknadsaktörer bör uppmuntras att informera plattformen för hållbar finansiering om de anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna, eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör betraktas som miljömässigt hållbar, i syfte att hjälpa plattformen att utvärdera om det är lämpligt att komplettera eller uppdatera de tekniska granskningskriterierna.
- (18) För att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar bör en uttömmande förteckning av miljömål upprättas. För att undvika att gå miste om verksamheter som möjliggör eller försämrar miljömässig hållbarhet bör all ekonomisk verksamhets inverkan på hela värdekedjan vederbörligen beaktas, liksom inverkan av den ekonomiska verksamhetens produkter och tjänster. De två första målen bör avse klimatförändringar, det vill säga begränsning av klimatförändringarna och anpassning till klimatförändringarna. De andra miljömålen bör vara hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, övergång till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall, förebyggande och begränsning av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Vidare skulle en ekonomisk verksamhet som möjliggör att en annan ekonomisk verksamhets miljöprestanda förbättras avsevärt när det gäller ett eller flera miljömål kunna vara avgörande för övergången till mer hållbara ekonomier. Möjliggörande verksamheter bör därför även räknas som ”miljömässigt hållbara” om verksamheten möjliggör en väsentlig förbättring av miljöprestandan.

- (18a) En ekonomisk verksamhet som främjar målet om begränsning av klimatförändringarna bör väsentligen bidra till att stabilisera utsläppen av växthusgaser genom att undvika eller minska utsläppen eller genom att öka upptaget av desamma. Den ekonomiska verksamheten bör stämma överens med de långsiktiga temperaturmålen i Parisavtalet. En ekonomisk verksamhet skulle kunna främja målet om anpassning till klimatförändringarna, ifall verksamheten väsentligen skulle bidra till att minska eller förebygga negativa konsekvenser för dagens eller det framtida klimatet eller risker för negativa konsekvenser för själva verksamheten.
- (18b) Miljömålet om hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser består av förbättring eller förebyggande av försämring av status för vattenförekomster, inbegripet yt- och grundvattenförekomster, och förbättring eller förebyggande av försämring av miljöstatus i marina vatten. Detta miljömål bör tolkas med hänsyn tagen till unionens relevanta lagstiftningsinstrument och andra instrument, inbegripet rådets

direktiv 98/83/EG¹⁶, direktiv 2000/60/EG¹⁷, direktiv 2008/56/EG¹⁸, kommissionens beslut (EU) 2017/848¹⁹ och förordning (EU) nr 1380/2013²⁰.

- (18c) Miljömålet om den cirkulära ekonomin, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall, bör tolkas med hänsyn tagen till relevanta lagstiftningsinstrument och andra instrument på området den cirkulära ekonomin, avfall och kemikalier, inbegripet handlingsplanen för den cirkulära ekonomin²¹, EU:s strategi för plast²², ramdirektivet om avfall²³, EU:s lagstiftning om avfallshanteringsverksamhet²⁴ och om specifika avfallsströmmar samt EU:s lagstiftning på området kemikalier.

En ekonomisk verksamhet kan väsentligen bidra till målet om den cirkulära ekonomin, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall, på flera sätt, bland annat genom att öka produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet eller åkeranvändbarhet och genom att ta fram affärsmodeller för produkter i form av tjänster samt cirkulära värdekedjor. På liknande vis bör minskningen av innehållet av farliga ämnen i material och produkter under hela livscykeln, bland annat genom att ersätta dem med säkrare alternativ, åtminstone uppfylla de harmoniserade rättsliga krav som fastställts på unionsnivå.

- (18d) Miljömålet om att förebygga och begränsa föroreningar bör tolkas med hänsyn tagen till unionens relevanta lagstiftningsinstrument (särskilt föroreningar som omfattas av dessa

¹⁶ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi).

¹⁹ Kommissionens beslut (EU) 2017/848 av den 17 maj 2017 om fastställande av kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning och om upphävande av beslut 2010/477/EU.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG.

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* (COM(2015) 614 final).

²² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* (COM(2018) 28 final).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester samt rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall.

instrument), inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU²⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG²⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG²⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG²⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG²⁹.

- (19) Miljömålet att skydda och återställa den biologisk mångfalden och ekosystemet består av att skydda, bevara och öka den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna. Dessa tjänster är indelade i fyra kategorier, nämligen försörjning, inbegripet tillhandahållande av livsmedel och vatten; reglering, inbegripet klimatkontroll och sjukdomsbekämpning; stöd, inbegripet näringscykler och syreproduktion; och kultur, inbegripet andlig och rekreativ nytta. Miljömålet att skydda och återställa biologisk mångfald och ekosystem bör tolkas med hänsyn tagen till unionens relevanta lagstiftningsinstrument och andra instrument, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG³⁰, rådets direktiv 92/43/EEG³¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014³², strategin för biologisk mångfald i EU fram till 2020³³, EU:s strategi för grön infrastruktur, rådets direktiv 91/676³⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014³⁵, Europaparlamentets och

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 22).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1). Se särskilt de prioriterade ämnen som förtecknas i bilaga X.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

³¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

³³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*, KOM(2011) 244 slutlig.

³⁴ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen (EUT L 150, 20.5.2014, s. 59).

rådets förordning (EU) nr 995/2010³⁶, handlingsplanen för skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel³⁷, handlingsplanen mot olaglig handel med vilda djur och växter³⁸, EU-skogsstrategin för skogarna och den skogsbaserade sektorn³⁹, meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar⁴⁰ och rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem⁴¹.

- (19a) Inom ramen för denna förordning bör ”hållbart skogsbruk”⁴² avse förvaltning och nyttjande av skog och skogsmark på ett sådant sätt och i en sådan takt som upprätthåller dess biologiska mångfald, produktivitet, förnyingskapacitet, vitalitet och dess förmåga att både nu och i framtiden fylla viktiga ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå, och som inte skadar andra ekosystem, enligt definitionen i resolution H1: *General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe*, ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.
- (19b) Inom ramen för denna förordning bör ”energieffektivitet” beaktas med hänsyn tagen till unionens relevanta lagstiftningsinstrument på området energieffektivitet, däribland direktiv 2012/27/EU⁴³, direktiv (EU) 2018/844⁴⁴ och de produktbestämmelser som fastställts

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

³⁷ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) – Förslag till en handlingsplan för EU* (KOM(2003) 251 slutlig).

³⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter* (COM(2016) 87 final).

³⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn* – (COM(2013) 659 final).

⁴⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar* (COM(2019) 352 final).

⁴¹ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁴² Resolution H1: *General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe* (allmänna riktlinjer för hållbar förvaltning av skogar i Europa), ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

i enlighet med direktiv 2009/125/EG⁴⁵ och förordning (EU) 2017/1369⁴⁶.

- (20) För varje miljömål bör det fastställas enhetliga kriterier för ekonomiska verksamheter som anses bidra väsentligt till det målet. Ett inslag i dessa enhetliga kriterier bör vara att undvika avsevärd skada på något av de miljömål som anges i denna förordning. I dessa kriterier bör hänsyn tas till påverkan till följd av produktion, användning och bortskaffande av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten för att undvika att investeringar betraktas som miljömässigt hållbara trots att de ekonomiska verksamheter som gynnas av dessa investeringar skadar miljön i en utsträckning som väger tyngre än deras bidrag till ett miljömål. Villkoren för ett väsentligt bidrag och för att inte orsaka avsevärd skada bör möjliggöra investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter för att faktiskt bidra till miljömålen.
- (21) Mot bakgrund av det gemensamma åtagandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att följa principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att stödja hållbar tillväxt för alla och för att erkänna betydelsen av internationella miniminormer för mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter, bör efterlevnaden av minimigarantier vara ett krav för att ekonomiska verksamheter ska kvalificera sig som miljömässigt hållbara. Av denna anledning bör ekonomiska verksamheter bara kvalificera sig som miljömässigt hållbara om de bedrivs i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet Internationella arbetsorganisationens (nedan kallad *ILO*) förklaring om grundläggande rättigheter och principer i arbetslivet, de åtta grundläggande *ILO*-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter. I de grundläggande *ILO*-konventionerna definieras de mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter som företag bör följa. Flera av dessa internationella normer slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet förbudet mot slaveri och tvångsarbete och principen om icke-diskriminering. Dessa minimigarantier påverkar inte tillämpningen av striktare krav gällande miljö, hälsa och säkerhet samt social hållbarhet som anges i unionsrätten, i tillämpliga fall.
- (22) Med tanke på de specifika tekniska uppgifter som behövs för att bedöma en ekonomisk verksamhets miljöpåverkan och den snabbt föränderliga vetenskapen och tekniken bör kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter anpassas regelbundet efter sådana förändringar. För att kriterierna ska vara uppdaterade, baserat på vetenskapliga bevis och bidrag från experter liksom från berörda parter, bör villkoren för väsentligt bidrag och avsevärd skada specificeras närmare för olika ekonomiska verksamheter och bör uppdateras regelbundet. För detta ändamål bör detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier fastställas av kommissionen för olika ekonomiska verksamheter, på grundval av tekniska synpunkter från en flerpartsplattform.
- (23) Vissa ekonomiska verksamheter har en negativ inverkan på miljön, och ett väsentligt bidrag till ett eller flera miljömål kan uppnås genom att minska en sådan negativ inverkan. För dessa ekonomiska verksamheter bör man fastställa tekniska granskningskriterier som kräver

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

en väsentlig förbättring av miljöprestandan jämfört med bland annat industrigenomsnittet, men som samtidigt undviker koldioxidintensiva inlåsnings under den finansierade ekonomiska verksamhetens ekonomiska livslängd. Dessa kriterier bör också ta hänsyn till en specifik ekonomisk verksamhets långsiktiga inverkan.

- (24) En ekonomisk verksamhet bör inte betraktas som miljömässigt hållbar om den skadar miljön mer än den gynnar den. De tekniska granskningskriterierna bör fastställa de minimikrav som är nödvändiga för att undvika avsevärd skada på alla relevanta mål. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den säkerställa att de baseras på tillgängliga vetenskapliga bevis och att de uppdateras regelbundet. Om den vetenskapliga utvärderingen inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig visshet bör försiktighetsprincipen gälla, i linje med artikel 191 i EUF-fördraget. De tekniska granskningskriterier som fastställs för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter och skälen till valen av desamma bör göras tillgängliga på ett användarvänligt sätt.
- (24a) Kommissionen bör, vid definitionen av de tekniska granskningskriterierna, beakta och skapa incitament för den pågående och nödvändiga övergången till en klimatneutral ekonomi. Övergången kommer att kräva ekonomiska verksamheter som är mindre skadliga för miljön, samtidigt som det säkerställs att det inte sker några inlåsnings av investeringar i verksamheter som, även om de inte skadar miljön idag eller under tillgångens livslängd, eller skadar miljön mer än befintliga verksamheter, leder till en fortsatt användning av infrastruktur och anläggningar som inte är förenliga med en långsiktig klimatneutralitet och andra långsiktiga miljömål.

De tekniska granskningskriterierna bör säkerställa att de valda ekonomiska verksamheterna innebär en trovärdig väg mot långsiktiga hållbarhetsmål, däribland Parisavtalet. De tekniska kriterierna för dessa övergångsverksamheter bör justeras regelbundet för att åstadkomma en övergångsriktning för de valda ekonomiska verksamheterna mot långsiktiga hållbarhetsmål, inbegripet Parisavtalet.

- (25) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta relevant unionsrätt, liksom icke-lagstiftningsinstrument på unionsnivå som redan finns, inklusive Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010⁴⁷, EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning⁴⁸, EU:s kriterier för grön offentlig upphandling⁴⁹

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁴⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Offentlig upphandling för en bättre miljö* SEC(2008) 2124 SEC(2008) 2125 SEC(2008) 2126 KOM(2008) 400 slutlig.

och det pågående arbetet med regler för produkters och organisationers miljöavtryck⁵⁰. För att undvika onödiga avvikelser från klassifikationer av ekonomiska verksamheter som redan används för andra ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till statistiska klassifikationer med anknytning till miljöindustrin, nämligen klassifikationen av miljöskyddsaktiviteter (Cepa) och klassifikationen av resurshanteringsaktiviteter (CReMA)⁵¹.

- (26) Vid fastställande och uppdatering av de tekniska granskningskriterierna bör kommissionen även beakta infrastruktursektorns särdrag och ta hänsyn till miljörelaterade, sociala och ekonomiska externaliteter i en lönsamhetsanalys. I detta avseende bör kommissionen beakta det arbete som utförs av internationella organisationer, såsom OECD, relevant unionsrätt och unionsnormer, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG⁵², Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU⁵³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU⁵⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁵⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁵⁶, såväl som aktuella metoder. I detta sammanhang bör de tekniska granskningskriterierna främja lämpliga ramar för styrning som integrerar faktorerna miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, som tas upp i de FN-stödda principerna för ansvarsfulla investeringar⁵⁷, i alla stadier av ett projekts livscykel.
- (27) För att undvika att snedvrیدا konkurrensen i samband med anskaffandet av finansiering för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör de tekniska granskningskriterierna se till att alla relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor kan kvalificera sig som miljömässigt hållbara och behandlas lika om deras nettobidrag till ett eller flera av de miljömål som slås fast i denna förordning är lika stort. Den potentiella kapaciteten att bidra till de miljömålen kan variera mellan sektorer, vilket bör återspeglas i kriterierna. Inom varje sektor bör dock dessa kriterier inte ge vissa ekonomiska verksamheter orättvisa nackdelar jämfört med andra, om de förstnämnda bidrar till miljömålen i samma utsträckning som de sistnämnda.

⁵⁰ 2013/179/EU: Kommissionens rekommendation av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵¹ Bilaga 4 och 5 till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper (EUT L 158, 27.5.2014).

⁵² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁵³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ((EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁵⁷ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>

- (28) Vid fastställandet av de tekniska granskningskriterierna för miljömässigt hållbara verksamheter bör kommissionen bedöma huruvida antagandet av de kriterierna kan leda till strandade tillgångar eller resultera i inkonsekventa incitament eller kan påverka finansmarknaderna negativt på något annat sätt.
- (29) För att undvika överdrivet betungande efterlevnadskostnader för de ekonomiska aktörerna bör kommissionen fastställa tekniska granskningskriterier som ger tillräcklig klarhet angående rättsläget, är praktiskt genomförbara, lätta att tillämpa och vars efterlevnad kan kontrolleras med rimliga efterlevnadskostnader.
- (30) För att säkerställa att investeringarna styrs mot ekonomiska verksamheter som har störst positiv inverkan på miljömålen bör kommissionen prioritera att inrätta tekniska granskningskriterier för de ekonomiska verksamheter som potentiellt kan bidra mest till miljömålen.
- (31) Lämpliga tekniska granskningskriterier bör fastställas för transportsektorn, även för mobila tillgångar, som bör ta hänsyn till att transportsektorn, inklusive internationell sjöfart, står för nästan 26 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Såsom anges i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt⁵⁸ står transportsektorn för omkring 30 % av de ytterligare årliga investeringar som behövs för hållbar utveckling i unionen, bland annat genom ökad elektrifiering eller en övergång till renare transportsätt genom att främja trafikomställningar och trafikledning.
- (32) När de tekniska granskningskriterierna utarbetas är det särskilt viktigt att kommissionen anordnar lämpliga samråd i linje med kraven på bättre lagstiftning. Arbetet med att inrätta och uppdatera de tekniska granskningskriterierna bör involvera berörda parter och bygga på råd från experter med styrkt kunskap och erfarenhet inom de berörda områdena. Därför bör kommissionen inrätta en plattform för hållbar finansiering. Denna plattform bör bestå av experter som representerar både den privata och den offentliga sektorn. Representanterna från offentlig sektor bör inkludera experter från Europeiska miljöbyrån, de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska investeringsbanken. Experter från den privata sektorn bör inkludera representanter för berörda parter, bland annat finansmarknadsaktörer, universitet, forskningsinstitut och icke-statliga organisationer samt företrädare för de relevanta ekonomiska sektorerna och branscherna.

Plattformen bör ge kommissionen råd angående utveckling, analys och översyn av de tekniska granskningskriterierna, inklusive deras potentiella inverkan på värderingen av tillgångar som fram till antagandet av de tekniska granskningskriterierna ansågs vara miljömässigt hållbara tillgångar enligt befintliga kriterier eller marknadspraxis, enligt vad som är tillämpligt. Plattformen bör också ge råd till kommissionen om huruvida de tekniska granskningskriterierna är lämpliga för ytterligare användningsområden i framtida politiska initiativ på EU-nivå som strävar efter att underlätta hållbara investeringar. Plattformen bör genomföra externa samråd med övriga centrala representanter för industrisektorn, enligt vad som är tillämpligt. När plattformen utarbetar råden om fastställande och utarbetande av de tekniska granskningskriterierna bör den redovisa den relevanta information som ligger till grund för bedömningen och tillhandahålla skälen och motiven

⁵⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt* (COM(2018) 97 final).

vad gäller de ekonomiska verksamheter som inbegripits i de tekniska granskningskriterierna, eller vad gäller beslutet att inte inbegripa dem.

- (33) För att säkerställa att medlemsstaterna deltar på ett adekvat sätt i utarbetandet av de tekniska granskningskriterierna bör kommissionen låta den befintliga expertgruppen för medlemsstater om hållbar finansiering finnas kvar och ge expertgruppen en formell ställning. Expertgruppens uppgifter kommer bland annat att bestå av att ge råd till kommissionen om ändamålsenligheten för de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen väljer för att ta fram dessa kriterier. Därför bör kommissionen underrätta medlemsstaterna under regelbundna möten för att underlätta diskussioner mellan medlemsstaterna.
- (33a) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå genom plattformen och expertgruppen för medlemsstater, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. I synnerhet, för att säkerställa lika stor delaktighet vid utarbetandet av delegerade akter, bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och Europaparlamentets och rådets experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med att utarbeta delegerade akter till vilka medlemsstaternas experter är inbjudna. Dessutom bör kommissionen se till att expertgruppen för medlemsstater i god tid har tillgång till plattformens huvudsakliga resultat.

När plattformen ger råd till kommissionen om de tekniska granskningskriterierna är det också viktigt att hänsyn tas till resultatet av deras tillämpning och mottagande på kapitalmarknaderna av finansmarknadsaktörer. Råden bör finnas tillgängliga för marknaderna på ett transparent sätt före offentliggörande av eventuella utkast till rättsakter så att förberedelser kan göras inför deras tillämpning.

- (33b) För att säkerställa en effektiv och hållbar organisering av arbetet och mötespraxis både vad gäller plattformen och expertgruppen för medlemsstater, och för att möjliggöra brett deltagande och effektiv samverkan inom grupperna, deras undergrupper, kommissionen och intressenter bör man, när så är tillämpligt, överväga att i ökad utsträckning använda sig av virtuella och digitala metoder.
- (33c) För att specificera kraven i denna förordning, och framför allt för att fastställa och uppdatera detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier för olika ekonomiska verksamheter när det gäller vad som utgör ett väsentligt bidrag till och avsevärd skada på miljömålen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen avseende de tekniska granskningskriterier som nämns i artiklarna 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2. För att säkerställa att de tekniska granskningskriterierna genomförs på ett enhetligt sätt i hela unionen och för att underlätta en bred användning av dem både inom och utanför unionen bör kommissionen tilldelas befogenheter att anta de genomförandeakter som nämns i artiklarna 6.4, 7.4, 8.4, 9.4, 10.4 och 11.4, inom ramen för de delegerade akterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Dessa genomförandeakter ska bygga på forskning och vara tillräckligt ambitiösa för att unionens miljömål ska uppnås, inbegripet Parisavtalets temperaturmål och unionens åtagande att genomföra FN:s Agenda 2030.

- (33d) Medan de tekniska granskningskriterier som fastställs i de delegerade akterna bör definiera de relevanta sektorerna, kriterierna, måtten och kraven vad gäller den ”avsevärda skada” som avses i artikel 12 bör en genomförandeakt, inom ramen för de delegerade akterna, specificera de konkreta trösklarna, som kan vara kvantitativa, eller om så inte är möjligt, kvalitativa eller en kombination av bådadera.
- (33e) Vid fastställande av de tekniska granskningskriterierna bör de ekonomiska verksamheterna bedömas på ett sätt som återspeglar kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt denna förordning. Vid bedömningen ska för det första ekonomiska verksamheter som väsentligen kan bidra till åtminstone ett miljömål identifieras. För det andra bör de tekniska granskningskriterierna för ett sådant väsentligt bidrag säkerställa att den ekonomiska verksamheten inte väsentligen underminerar några av de andra relevanta miljömålen. För det tredje bör kraven säkerställa att den ekonomiska aktör som genomför den godkända ekonomiska verksamheten uppfyller en miniminivå för sociala skyddsåtgärder.
- (33f) För att säkerställa en välorganiserad och effektiv tillsyn av efterlevnaden av kraven i artikel 4.2 och 4.2a i denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på behöriga myndigheter som redan utsetts enligt artikel 14 i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, men även, när så krävs, utse en behörig myndighet med ansvar för denna förordning för att säkerställa en effektiv tillsyn. Dessutom bör medlemsstaterna, för att upprätthålla effektiv efterlevnad av artikel 4.2 och 4.2a, fastställa regler för åtgärder och påföljder som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Artiklarna 15a och 15b som gäller det ovanstående bör börja tillämpas samtidigt som de delegerade akter och genomförandeakter samt de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna förordning börjar tillämpas.
- (34) För att ge de berörda aktörerna tillräckligt med tid för att bekanta sig med de kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som anges i denna förordning och förbereda sig inför tillämpningen av dessa bör skyldigheterna i denna förordning och de delegerade akter och genomförandeakter som antas enligt densamma, bli tillämpliga, för varje miljömål, tidigast tolv månader efter det att de berörda delegerade akterna och genomförandeakterna har antagits.
- (35) Tillämpningen av denna förordning bör ses över regelbundet för att bedöma hur utvecklingen i fråga om de tekniska granskningskriterierna för miljömässigt hållbara verksamheter fortskrider, användningen av definitionen av miljömässigt hållbar investering på EU-nivå och medlemsstatsnivå, huruvida det vore lämpligt att inrätta en kontrollmekanism och behovet av att se över kriterierna. Vidare bör översynen omfatta en bedömning av de ekonomiska verksamheternas miljöpåverkan och av hur lämplig en standardiserad metod vore vad gäller ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål men som ännu inte anses vara miljömässigt hållbara enligt denna förordning.

Dessutom bör en utvärdering och konsekvensbedömning, med inriktning på långsiktiga behov, göras av hur väl kommissionens expertgrupper för de uppgifter som avses i artiklarna 15 och 16b fungerar. Utarbetandet och uppdateringen av de tekniska granskningskriterierna kommer att fortsätta under ett antal år. Plattformen har även andra relaterade uppgifter. För att säkerställa breda, trovärdiga och resursstarka funktioner bör ett tillbörligt deltagande från medlemsstaterna, möjligheten till alternativa styrningsmodeller och budgetkonsekvenserna av dem undersökas.

Unionens rättsliga ram bör uppmuntra hållbar ekonomisk verksamhet som bedrivs av många olika ekonomiska aktörer, till exempel små och medelstora företag eller börsnoterade emittenter. Dessa bör även ges incitament att ta lån och skapa eget kapital för egen hållbar ekonomisk verksamhet och övergång till hållbara affärsmodeller. Förordningen omfattar inte företag eller andra enheter direkt. Detta innebär att flera börsnoterade eller icke-börsnoterade företag inte kommer att vara föremål för de behöriga myndigheternas verkställighetsåtgärder, även om de kan använda taxonomin frivilligt. Därför kan de få svårt att få tillgång till hållbar finansiering. En analys bör göras av huruvida tillämpningsområdet för förordningen och annan relevant EU-lagstiftning skulle kunna ha en inverkan på kapitalflödena till mer hållbara ekonomiska verksamheter och på mångfalden av finansieringskällor från olika typer av ekonomiska aktörer.

- (36) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, på grund av behovet av att införa enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar för att fastställa hur pass miljömässigt hållbar en investering är.
2. Denna förordning ska tillämpas på
 - a) åtgärder som antas av medlemsstaterna eller unionen som ställer krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara,
 - b) finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som miljömässigt hållbara investeringar som bidrar till ett eller flera miljömål.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - a) *miljömässigt hållbar investering*: investering som finansierar en eller flera ekonomiska verksamheter som inom ramen för denna förordning kvalificerar sig som miljömässigt hållbara.
 - b) *finansmarknadsaktör*: finansmarknadsaktör enligt definitionen i artikel 2 a i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, samtidigt som hänsyn tas till klausulen om deltagande i artikel 16 i samma förordning.
 - c) *finansiell produkt*: en finansiell produkt enligt definitionen i artikel 21 i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.
 - ca) *emittent*: en emittent enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129⁵⁹.

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på

- d) *begränsning av klimatförändringar*: arbetet med att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen gott och väl under 2 °C över de förindustriella nivåerna och strävan efter att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över de förindustriella nivåerna.
- e) *anpassning till klimatförändringar*: arbetet med att anpassa sig till faktiska och förväntade klimatförändringar och dess effekter.
- f) *växthusgas*: växthusgas som finns förtecknad i del 2 i bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder⁶⁰.
- g) *cirkulär ekonomi*: upprätthållande av värdet på produkter, material och övriga resurser inom ekonomin så länge som möjligt, stärkande av tillverkningsprocessers hållbarhet och underlättande av hållbar konsumtion (vilket leder till en minskning av miljöpåverkan) och minimering av avfall och utsläpp av farliga ämnen under alla etapper av livscykeln, även genom tillämpning av den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁶¹.
- ga) *förorenande ämnen*: ämnen, vibrationer, värme, buller, ljus eller andra föroreningar i luft, vatten eller mark som kan skada människors hälsa eller miljön, och som kan medföra skador på materiell egendom eller kan medföra skador på eller försvåra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön, inbegripet de föroreningar som omfattas av EU-lagstiftning.
- gb) *jord*: jordskorpans översta skikt, beläget mellan berggrunden och ytan, som består av mineralpartiklar, organiskt material, vatten, luft och levande organismer.
- h) *förorening*:
- i) direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av förorenande ämnen till luft, vatten eller mark,
 - ii) när det gäller den marina miljön, förorening enligt definitionen i artikel 3.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG⁶²,

en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013.

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- iii) när det gäller vattenmiljön, förorening enligt definitionen i artikel 2.33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁶³.
- ha) *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismersamhällen och dessas ickelevande miljö som interagerar som en funktionell enhet.
- hb) *ekosystemtjänster*: ekosystems direkta och indirekta bidrag till de ekonomiska, sociala, kulturella och andra fördelar som människor erhåller från ekosystem.
- hc) *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive från bland annat landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka dessa organismer ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem.
- j) *energieffektivitet*: mer effektiv användning av energi i alla steg av energikedjan, från produktion till slutlig förbrukning i enlighet med direktiv 2012/27/EU.
- k) *god miljöstatus*: god miljöstatus enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/56/EG.
- ka) *god status*: god kemisk och god ekologisk status vad gäller ytvatten och god kemisk och god kvantitativ status vad gäller grundvatten, enligt klassificeringen i bilaga V till direktiv 2000/60/EG, 2008/105/EG och 2006/118/EG.
- kb) *god ekologisk potential*: status hos en kraftigt modifierad eller konstgjord vattenförekomst, klassificerad i enlighet med bilaga V till direktiv 2000/60/EG.
- l) *marina vatten*: marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG.
- m) *ytvatten* och *grundvatten*: samma betydelse som i artikel 2.1 och 2.2 i direktiv 2000/60/EG⁶⁴.
- o) *behörig myndighet*: en nationell myndighet som en medlemsstat utser för att övervaka finansmarknadsaktörers efterlevnad av kraven i denna förordning.

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (ramdirektivet för vatten) (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

Kapitel II

Miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

Artikel 3

Kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

En ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar om denna verksamhet uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Den ekonomiska verksamheten bidrar väsentligt i enlighet med artiklarna 6–11 till ett eller flera av miljömålen i artikel 5, bland annat genom att en annan ekonomisk verksamhet bereds möjlighet att väsentligen förbättra sina miljöprestanda med avseende på ett eller flera av dessa mål.
- b) Den ekonomiska verksamheten skadar inte avsevärt något av miljömålen i artikel 5 i enlighet med artikel 12.
- c) Den ekonomiska verksamheten utförs i överensstämmelse med de minimigarantier som fastställs i artikel 13.
- d) Den ekonomiska verksamheten överensstämmer med de tekniska granskningskriterier som har specificerats av kommissionen i enlighet med artiklarna 6.2, 7.2, 8.2, 9.2, 10.2 och 11.2.

Artikel 4

Användning av kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

1. Medlemsstaterna ska tillämpa kriterierna som grunden och minimikraven för fastställande av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i artiklarna 3 och 5 i samband med alla åtgärder, förutom finanspolitiska åtgärder, som inför krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter avseende finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som ”miljömässigt hållbara”.
2. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller finansiella produkter som ”hållbara investeringar” som bidrar till ett miljömål enligt artikel 2 q i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn ska punkt 2a i denna artikel tillämpas för den information som ska lämnas enligt artiklarna 9.1, 9.2, 9.3, 10.1, 11.1 och 13.1 i förordning XYZ/2019.
 - 2a. Finansmarknadsaktörer ska specificera hur och i vilken utsträckning investeringarna uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt artiklarna 3 och 5. Denna information ska göra det möjligt för investerare att fastställa andelen investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, uttryckt i procent av alla investeringar som väljs för den finansiella produkten.
 - 2b. Om finansmarknadsaktörerna anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna som fastställts i enlighet med denna förordning, eller för

vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör betraktas som miljömässigt hållbar, kan de informera plattformen för hållbar finansiering (nedan kallad *plattformen*).

- 2c. EBA, Eiopa och Esma ska genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kraven för presentation av och innehåll i den information som avses i artikel 4.2a i denna förordning och komplettera de som utarbetats enligt artiklarna 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 i förordning XYZ/2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA, Eiopa och Esma ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål och skillnader mellan dem liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [Publikationsbyrå: infoga datum 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5 *Miljömål*

För tillämpningen av denna förordning utgörs miljömålen av följande:

1. Begränsning av klimatförändringarna.
2. Anpassning till klimatförändringarna.
3. Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
4. Övergång till en cirkulär ekonomi, bland annat förebyggande och återvinning av avfall.
5. Förebyggande och begränsning av föroreningar.
6. Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Artikel 6 *Väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringarna*

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringarna om den verksamheten väsentligen bidrar till att stabilisera växthusgaskoncentrationerna i atmosfären på en nivå som förhindrar farlig antropogen inverkan på klimatsystemet genom att undvika eller minska växthusgasutsläppen eller förbättra upptaget på något av följande sätt, även genom process- eller produktinnovation, i överensstämmelse med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål:

- a) Den genererar, överför, lagrar, distribuerar eller använder förnybar energi i enlighet med direktiv (EU) 2018/2001⁶⁵ eller klimatneutral energi (inklusive koldioxidneutral energi), bland annat genom att använda innovativ teknik med potential för betydande framtida besparingar eller genom en nödvändig förstärkning eller utbyggnad av elnätet.
- b) Den ökar energieffektiviteten.
- c) Den ökar den rena eller klimatneutrala mobiliteten.
- d) Den byter till att använda förnybara energikällor och förnybara material.
- e) Den ökar införandet av avskiljning och lagring av koldioxid enligt direktiv 2009/31/EG och avskiljning och användning av koldioxid.
- f) Den fasar ut antropogena utsläpp av växthusgaser, särskilt från fasta fossila bränslen.
- g) Den upprättar den energiinfrastruktur som krävs för att göra det möjligt att fasa ur de fossila bränslena ur energisystemen.
- h) Den framställer rena och effektiva bränslen från förnybara eller koldioxidneutrala källor.
- i) Den stärker kolsänkor i mark.

1a. Vid tillämpning av punkt 1 ska en ekonomisk verksamhet även anses bidra väsentligt till en begränsning av klimatförändringarna när den utgör ett stöd till övergången till en klimatneutral ekonomi, leder till betydande utsläppsminskningar, har en miljöprestanda som är väsentligt bättre än genomsnittet i branschen och undviker koldioxidintensiva inlåsnings under den finansierade ekonomiska verksamhetens ekonomiska livslängd.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att

- a) komplettera punkterna 1 och 1a för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringarna vad gäller

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och
 - iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
- b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av bådadera, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 7

Väsentligt bidrag till anpassning till klimatförändringarna

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringarna
- a) om de negativa konsekvenserna av det nuvarande och framtida klimatet eller riskerna för negativa konsekvenser av klimatförändringar för verksamheten i fråga minskas väsentligt, utan att klimatrelaterade sårbarheter ökar för andra miljöer och verksamheter,
 - b) om verksamheten bidrar väsentligt till att förebygga eller minska de negativa konsekvenserna av det nuvarande och framtida klimatet eller riskerna för negativa konsekvenser av klimatförändringar utan att sårbarheterna ökar för andra miljöer eller verksamheter.
- 1a. Den ekonomiska verksamhet som avses i leden a och b i första stycket ska bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringarna på något av följande sätt:
- a) Den förebygger eller minskar klimatförändringarnas plats- och sammanhangsspecifika negativa konsekvenser för den ekonomiska verksamheten. Dessa konsekvenser ska bedömas och prioriteras med hjälp av bästa tillgängliga klimatprognoser.

- b) Den förebygger eller minskar de negativa konsekvenser som klimatförändringarna kan ha på den naturliga och bebyggda miljö där den ekonomiska verksamheten utförs. Dessa konsekvenser ska bedömas och prioriteras med hjälp av bästa tillgängliga klimatprognoser.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att
 - a) komplettera punkterna 1 och 1a för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringarna vad gäller
 - i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och
 - iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
 - b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av båda, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 8

Väsentligt bidrag till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser om den verksamheten väsentligen bidrar till förbättring eller förebyggande av försämring av status för vattenförekomster, inbegripet yt- och grundvattenförekomster, eller till förbättring eller förebyggande av försämring av miljöstatus hos marina vatten, på något av följande sätt:

- a) Den skyddar miljön från negativa konsekvenser av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten, bland annat genom att säkerställa lämplig hopsamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten.
- b) Den skyddar människors hälsa från negativa konsekvenser av eventuell kontaminering av dricksvatten genom att säkerställa att det är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som utgör en potentiell fara för människors hälsa och ökar medborgarnas tillgång till rent dricksvatten.
- c) [utgår]
- d) Den förbättrar vattenförvaltningen och vatteneffektiviteten, bland annat genom att förebygga försämring av samt skydda och förbättra statusen hos akvatiska ekosystem, främja en hållbar vattenanvändning baserad på ett långsiktigt skydd av tillgängliga vattenresurser, säkerställa en gradvis minskning av förorenande utsläpp i yt- och grundvatten eller bidra till att mildra effekterna av översvämning och torka eller någon annan verksamhet som skyddar eller förbättrar vattenförekomsternas kvalitativa och kvantitativa status.
- e) Den säkerställer en hållbar användning av marina ekosystem, resurser, varor och tjänster genom att skydda och bevara den marina miljön och förebygga en försämring av densamma, eller återställa marina ekosystem i områden där de har påverkats negativt.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att

- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser vad gäller
 - i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och
 - iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
- b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.

3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av bådadera, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 9

Väsentligt bidrag till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall

1. En ekonomisk verksamhet ska betraktas som att den väsentligen bidrar till övergången till en mer cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall, om den verksamheten väsentligen bidrar till det miljömålet på något av följande sätt:
 - a) Den förbättrar effektiv användning av råmaterial vid produktion, även genom minskad användning av primära råvaror och ökad hållbar användning av biprodukter och sekundära råvaror.
 - b) Den ökar produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet eller återanvändbarhet.
 - c) Den ökar produkters återvinningsbarhet, inklusive av enskilda material som ingår i produkter, bland annat genom att ersätta eller att minska användningen av produkter och material som inte går att återvinna.
 - d) Den minskar väsentligen innehållet av farliga ämnen i material och produkter enligt kraven i EU-lagstiftningen under hela livscykeln, bland annat genom att ersätta dem med säkrare alternativ och genom att förbättra spårbarheten.
 - e) Den förlänger användningen av produkter, byggnader, anläggningar och infrastruktur, även genom återanvändning, utformning för lång livslängd, användning för nya ändamål, demontering, återtillverkning, uppgradering, reparation och delning.
 - f) Den ökar användningen av sekundära råvaror och kvaliteten på dessa, även genom en högkvalitativ återvinning.
 - g) Den förebygger eller minskar avfallsgenereringen.
 - h) Den ökar förberedelse för återanvändning och återvinning.
 - i) Den minimerar förbränning och undviker bortskaffande (inbegripet deponering) av avfall i enlighet med principerna för avfallshierarki i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

- j) Den leder inte till nedskräpning.
 - k) Den gör användningen av naturresurser mer effektiv genom åtgärder för energi- och resurseffektivitet, vilket leder till betydande besparingar.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att
- a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till övergången till en mer cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande och återvinning av avfall, vad gäller
 - i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och
 - iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
 - b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av bådadera, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 10

Väsentligt bidrag till förebyggande och begränsning av föroreningar

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av föroreningar om den verksamheten bidrar väsentligt till miljöskydd mot föroreningar på något av följande sätt:
 - a) Den förebygger eller minskar andra förorenande utsläpp än växthusgaser till luft, vatten och mark.
 - b) Den förbättrar luft-, vatten- och markkvaliteten i områden där den ekonomiska verksamheten utförs samtidigt som den minimerar den negativa inverkan på, och riskerna för, människors hälsa och miljön.
 - c) Den förebygger de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön i samband med framställning, användning och bortskaffande av kemikalier.
 - d) Den sanerar efter skräp och andra föroreningar.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att
 - a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av föroreningar vad gäller
 - i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och
 - iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
 - b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.

3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.

4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av båda, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 11

Väsentligt bidrag till skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem

1. För tillämpningen av denna förordning ska en ekonomisk verksamhet anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem om den verksamheten väsentligen bidrar till att skydda, bevara och öka den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna i linje med unionens relevanta lagstiftningsinstrument och andra instrument, på något av följande sätt:
 - a) Bevarande av natur och biologisk mångfald, inbegripet skydd och förbättring av bevarandestatus för livsmiljöer och arter, återställande av landekosystem, marina ekosystem och akvatiska ekosystem för att förbättra deras status och öka deras kapacitet att tillhandahålla tjänster.
 - b) Hållbar markanvändning och markförvaltning, bland annat lämpligt skydd av markens biologiska mångfald, neutralitet i fråga om markförsämring och efterbehandling av förorenade områden.
 - c) Hållbara jordbruksmetoder, inklusive sådana som bidrar till att bibehålla eller öka den biologiska mångfalden eller stoppa eller förhindra försämring av mark och andra ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer.
 - d) Hållbart skogsbruk.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 och, innan de antas, samla in all nödvändig expertis från plattformen vad gäller de tekniska granskningskriterierna och utvärdera genomförandet av kriterierna, samtidigt som man beaktar hur finansmarknadsaktörerna tillämpar dem och hur de tas emot på kapitalmarknaderna och påverkar dem, för att
 - a) komplettera punkt 1 för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet, för tillämpningen av denna förordning, anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem vad gäller
 - i) en viss ekonomisk verksamhets sektorsklassificering och rubrik,
 - ii) de kriterier som är tillämpliga på en viss ekonomisk verksamhet, och

- iii) de mått som används för att mäta den ekonomiska verksamhetens miljöprestanda, inklusive fastställandet av gränserna för denna mätning,
 - b) komplettera artikel 12 för att fastställa tekniska granskningskriterier för varje relevant miljömål för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken granskningskriterier har inrättats enligt led a i denna punkt, för tillämpningen av denna förordning, anses orsaka avsevärd skada på ett eller flera av dessa mål.
3. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i denna artikel i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 14.
 4. Kommissionen ska, inom ramen för den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, anta genomförandeakter som sätter kvantitativa eller kvalitativa trösklar, eller en kombination av bådadera, som den ekonomiska verksamheten måste nå för att betraktas som miljömässigt hållbar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
 5. Kommissionen ska anta den delegerade akt och den genomförandeakt som avses i punkterna 2, 3 och 4 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att de träder i kraft den 31 december 2022.

Artikel 12

Avsevärd skada på miljömål

Med avseende på artikel 3 b ska en ekonomisk verksamhet anses orsaka avsevärd skada på

- a) begränsningen av klimatförändringarna, om den verksamheten leder till avsevärda växthusgasutsläpp,
- b) anpassning till klimatförändringarna, om den verksamheten leder till större negativ inverkan på det nuvarande och förväntade klimatet, på och bortom den naturliga och bebyggda miljö där verksamheten bedrivs,
- c) en hållbar användning och skyddet av vatten och marina resurser, om den verksamheten skadar den goda statusen, eller i tillämpliga fall den goda ekologiska potentialen i, vattenförekomster, inbegripet yt- och grundvatten, eller den goda miljöstatusen hos marina vatten,
- d) övergången till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggandet och återvinningen av avfall, om den verksamheten leder till avsevärd ineffektivitet med avseende på användningen av material på ett eller flera stadier av produkternas livscykel, inklusive gällande produkternas hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet, återanvändbarhet eller återvinningsbarhet, eller om den verksamheten leder till en avsevärd ökning av generering, förbränning eller bortskaffande (inklusive

deponering) av avfall, så att det avviker från den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG,

- e) förebyggande och begränsning av föroreningar, om den verksamheten leder till en avsevärd ökning av utsläppen till luft, vatten eller mark jämfört med situationen innan verksamheten inleddes,
- f) skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, om den verksamheten avsevärt skadar statusen för livsmiljöer och arter och möjligheten att uppnå eller bibehålla den goda statusen på ekosystem och de tjänster de bidrar med, eller om den verksamheten skadar bevarandestatusen för livsmiljöer och arter av gemenskapsintresse, i linje med direktiv 92/43/EEG⁶⁶ och direktiv 2009/147/EG⁶⁷.

Artikel 13 *Minimigarantier*

De minimigarantier som avses i artikel 3 c ska vara förfaranden som genomförs av det företag som bedriver en ekonomisk verksamhet för att säkerställa att den sker i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inklusive principerna och rättigheterna i de åtta grundläggande konventioner som tas upp i Internationella arbetsorganisationens deklARATION om grundläggande rättigheter och principer i arbetslivet och i internationella regelverket för mänskliga rättigheter.

Artikel 14 *Krav för tekniska granskningskriterier*

1. De tekniska granskningskriterier som antas i enlighet med artiklarna 6.2, 6.4, 7.2, 7.4, 8.2, 8.4, 9.2, 9.4, 10.2, 10.4, 11.2 och 11.4 ska
 - a) identifiera de mest relevanta potentiella bidragen till det särskilda miljömålet, samtidigt som de respekterar principen om teknikneutralitet, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och långsiktiga effekterna av en särskild ekonomisk verksamhet,
 - b) specificera de minimikrav som måste uppfyllas för att undvika avsevärd skada på alla berörda miljömål, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och långsiktiga effekterna av en särskild ekonomisk verksamhet,
 - c) vara kvantitativa och innehålla tröskelvärden så långt det är möjligt, och annars vara kvalitativa,

⁶⁶ Rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG om bevarande av vilda fåglar.

- d) om lämpligt, bygga på unionens märknings- och certifieringssystem, unionens metoder för att bedöma miljöavtrycket och unionens statistiska klassifikationssystem, och ta hänsyn till all relevant befintlig unionslagstiftning,
 - e) vara baserade på entydiga vetenskapliga bevis och i förekommande fall beakta försiktighetsprincipen i artikel 191 i EUF-fördraget,
 - f) ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan, liksom miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, framför allt genom att beakta deras framställning, användning och slutet på deras livscykel,
 - g) ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens karaktär och omfattning, däribland den eventuella möjliggörande naturen hos de verksamheter som avses i artikel 3 a och verksamheter som stöder övergången till en koldioxidfri ekonomi i enlighet med artikel 6.1a,
 - h) ta hänsyn till de potentiella marknadseffekter som övergången till en mer hållbar ekonomi innebär, inklusive risken för att vissa tillgångar blir strandade som en följd av det, liksom risken för att skapa inkonsekventa incitament för hållbara investeringar,
 - i) omfatta alla relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor och säkerställa att de verksamheterna behandlas lika om deras nettobidrag till ett eller flera av de miljömål som fastställs i artikel 5 i denna förordning är lika stort, för att undvika en snedvridning av konkurrensen på marknaden,
 - j) fastställas med tanke på att underlätta kontrollen av efterlevnaden av dessa kriterier.
2. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska också inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren energi, i synnerhet energieffektivitet och förnybar energi, i den utsträckning de väsentligen bidrar till något av miljömålen.
 3. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska även inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren eller klimatneutral mobilitet, även genom trafikomställning, effektivitetsåtgärder och alternativa bränslen, i den utsträckning de väsentligen bidrar till något av miljömålen.
 4. Kommissionen ska regelbundet se över de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 och, om så är lämpligt, ändra de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

Artikel 15
Plattform för hållbar finansiering

1. Kommissionen ska upprätta plattformen för hållbar finansiering (nedan kallad *plattformen*), som ska bestå av
 - a) representanter från
 - i) Europeiska miljöbyrån,

- ii) de europeiska tillsynsmyndigheterna,
- iii) Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden,
- b) experter som representerar privata berörda parter, inklusive finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer som företräder relevanta branscher,
- c) experter som utsetts för sina personliga egenskaper, med styrkt kunskap och erfarenhet inom de områden som omfattas av denna förordning,
- d) experter som representerar den akademiska världen, däribland universitet, forskningsinstitut och andra vetenskapliga organisationer, inbegripet sådana med övergripande sakkunskap,
- e) experter som representerar det civila samhället, inbegripet sådana med sakkunskap i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor.

2. Plattformen ska

- a) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriterier som avses i artikel 14 och det möjliga behovet av att uppdatera de kriterierna, samtidigt som den när det är lämpligt beaktar resultaten av deras tillämpning,
- b) analysera de tekniska granskningskriteriernas inverkan i fråga om potentiella kostnader och fördelar med deras tillämpning,
- c) hjälpa kommissionen att analysera begäranden från berörda parter om att ta fram eller revidera tekniska granskningskriterier för en viss ekonomisk verksamhet,
- ca) tillhandahålla, när den ger råd till kommissionen och analyserar vilken påverkan de tekniska granskningskriterierna har, skälen och motiven för vilka ekonomiska verksamheter som granskats och inkluderats i de tekniska granskningskriterierna, eller i de fall där en ekonomisk verksamhet inte inkluderas i de tekniska granskningskriterierna, skälen och motiven för det beslutet,
- d) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriteriernas lämplighet när det gäller andra möjliga användningsområden,
- da) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriteriernas lämplighet när det gäller den potentiella användningen i regioner och miljöförhållanden utanför unionen,
- e) regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om kapitalflöden mot hållbara investeringar,
- f) ge kommissionen råd om det möjliga behovet av att ändra denna förordning,
- g) samråda med externa intressenter, inklusive centrala representanter för den berörda industrisektorn,
- h) ge kommissionen råd om hur artikel 13 fungerar, och om det finns ett behov av att komplettera kraven i den.

3. Plattformen ska ledas av kommissionen och vara sammansatt i enlighet med de tillämpliga reglerna för inrättandet av kommissionens expertgrupper och för deras funktion.
4. Plattformen ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om insyn. Kommissionen ska ge den expertgrupp som anges i artikel 16b snabb tillgång till de dagordningar, mötesprotokoll, rapporter, bedömningar och eventuellt relevant material som plattformen har försett kommissionen med i enlighet med punkt 2.

Artikel 15a
Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att övervaka efterlevnaden av den upplysningsskyldighet som fastställs i artikel 4.2 och 4.2a, och dessa ska, i enlighet med den nationella lagstiftningen, ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de behöriga myndigheterna samarbeta och utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning och för utövandet av deras befogenheter.

Artikel 15b
Åtgärder och påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler för åtgärder och påföljder för överträdelse av artikel 4.2 och 4.2a. Åtgärderna och påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 16
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter och genomförandeakter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter som avses i artiklarna 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5, 8.2, 8.3, 8.4, 8.5, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 10.2, 10.3, 10.4, 10.5, 11.2, 11.3, 11.4 och 11.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter eller genomförandeakter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
- 5a. Kommissionen ska vid behov samråda med utvalda berörda parter och genomföra offentliga samråd, innan den utarbetar de delegerade akterna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5, 8.2, 8.3, 8.4, 8.5, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 10.2, 10.3, 10.4, 10.5, 11.2, 11.3, 11.4 och 11.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.
7. En teknisk standard för tillsyn som antas i enlighet med artikel 4.2c ska inte bli tillämpliga tidigare än de delegerade akter som avses i artiklarna 6-11.

Artikel 16a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av expertgruppen för medlemsstater om hållbar finansiering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 16b

Expertgruppen för medlemsstater

1. En expertgrupp för medlemsstater om hållbar finansiering (nedan kallad *expertgruppen för medlemsstater*) ska ge kommissionen råd om ändamålsenligheten för de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen som anges i artikel 15 väljer vad gäller utvecklingen av kriterierna i enlighet med artikel 14.
2. Kommissionen ska informera medlemsstaterna genom regelbundna möten i expertgruppen för att underlätta en diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen vid en lämplig tidpunkt, särskilt vad gäller plattformens huvudsakliga resultat, som nya granskningskriterier eller väsentliga uppdateringar av granskningskriterier, eller rapportutkast.
3. Kommissionen ska samla in all nödvändig expertis innan de delegerade akterna antas och under deras utveckling, bland annat genom samråd med expertgruppen för medlemsstater.

Kommissionen ska samråda med expertgruppen för medlemsstater angående varje utkast till delegerad akt.

Expertgruppen för medlemsstater ska få utkastet till delegerade akter, utkastet till dagordning och eventuella andra relevanta dokument i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sig.

Kommissionens avdelningar ska ange vilka slutsatser de har dragit från samrådet med expertgruppen för medlemsstater, däribland hur de avser att beakta expertgruppens synpunkter. Dessa slutsatser ska redovisas skriftligen.

Om sakinnehållet i ett utkast till delegerad akt på något sätt ändras ska kommissionen ge expertgruppen tillfälle att skriftligen inkomma med synpunkter på den ändrade versionen av utkastet till delegerad akt när så är lämpligt.

4. Expertgruppen för medlemsstater ska fungera som den kommitté som avses i artikel 16 i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
5. För att säkerställa lika tillgång till information ska Europaparlamentet och rådet få alla dokument samtidigt som expertgruppen för medlemsstater. Experterna från den medlemsstat som innehar rådets ordförandeskap ska per automatik ha tillträde till mötena i den plattform som anges i artikel 15.

Kapitel III

Slutbestämmelser

Artikel 17 *Översynsklausul*

1. Senast den 31 december 2022 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska följande utvärderas:
 - a) Hur genomförandet av denna förordning fortskrider med avseende på utvecklingen av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
 - b) Om det är lämpligt att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta andra hållbarhetsmål, framför allt sociala mål.
 - c) Användningen av definitionen av miljömässigt hållbara investeringar i unionsrätten, och på medlemsstatsnivå, inklusive om det är lämpligt att inrätta en mekanism för att kontrollera efterlevnaden av kriterierna i denna förordning.
 - d) Om det är lämpligt att tillhandahålla en standardiserad metod för att bedöma miljöpåverkan från ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål men som ännu inte betraktas som miljömässigt hållbar enligt artikel 3 i denna förordning.

- 1a. Senast i december 2023 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om det eventuella behovet av att revidera och komplettera de kriterier som fastställs i denna förordning för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar.
2. Senast i december 2022 ska kommissionen offentliggöra en rapport om hur plattformen och expertgruppen för medlemsstater fungerar, och särskilt utvärdera kostnadseffektiviteten, transparensen, i vad mån de tillgängliga resurserna utnyttjas väl, och organisationen av de funktioner som avses i artiklarna 15 och 16b.
3. Senast i juli 2022 ska kommissionen offentliggöra en rapport om hur förordningen fungerar, särskilt vad gäller den påverkan som begränsningarna av tillämpningsområdet för denna förordning och annan relevant EU-lagstiftning har på
 - a) kapitalflödet till privata företag och andra rättsliga enheter, särskilt eget kapital, å ena sidan via sådana finansiella produkter som avses i denna förordning, och å andra sidan utöver finansiella produkter, vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna,
 - b) den tillgång som de finansmarknadsaktörer som avses i denna förordning och investerare har till sådan tillförlitlig, läglig och kontrollerbar information och sådana tillförlitliga, lägliga och kontrollerbara uppgifter om företag och andra rättsliga enheter, samt villkoren för verifiering av sådana uppgifter, som behövs för att fastställa graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna och säkerställa efterlevnaden av dem, med hänsyn tagen både till investeringsobjekt som omfattas av förordningen och sådana som inte omfattas, och till eget kapital såväl som lånat kapital.
4. De rapporter som anges i punkterna 1, 1a, 2 och 3 ska skickas till Europaparlamentet och till rådet. Kommissionen ska, när så är lämpligt, lägga fram åtföljande förslag.

Artikel 18
Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 3–13 ska tillämpas
 - a) med avseende på de miljömål som avses i artikel 5.1 och 5.2, från och med den 1 juli 2020,
 - b) med avseende på de miljömål som avses i artikel 5.3–5.6, från och med den 1 juli 2021.
3. Artikel 15a och 15b ska tillämpas från och med den dag då de delegerade akter och genomförandeakter som avses i artiklarna 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5, 8.2, 8.3, 8.4, 8.5, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 10.2, 10.3, 10.4, 10.5, 11.2, 11.3, 11.4 och 11.5 samt de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 4.2c träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande